

сило и положително доказуватъ, че жъртва-та Христова на кръстъ-тъ бъше вседостаточна за спасеніе-то на всички-тъ свѣтъ и тя быде принесена само единъ пѫть за всичко време. Колко обезчествяватъ и унижаватъ великож-тъ жъртва Христовъ на кръстъ-тъ тѣзи, които мыслятъ че тази жъртва единъ пѫть принесена, не е доволна за спасеніе-то на человѣци-тъ, но трѣбва да ся приноси много, и много пѫти.

3. Тази жъртва Христова ся състои въ *страданія-та и смърть-та му*. “Когато още бѣхмы врагове примирихмы ся съ Бога чрѣзъ смърть-та на неговъ Сынъ” (Рим. 5; 10). “Сега вы примири чрѣзъ тѣло-то на неговъ-тъ пътъ съсъ смърть-та му” (Кол. 1; 22). “Видимъ Іисуса вѣничанъ съсъ славъ и честь, който быде мало по доленъ отъ ангелы-тъ заради смърть-та, *којто прътърни*, щото да вкуси смърть по Божие-то благоволеніе за *всички-тъ*” (Евр. 2; 9, 14). “Смърть-та му быде за *искупленіе*” (Евр. 9; 15). “Христосъ умръ за наши-тѣ грѣхове” (1 Кор. 15; 3), “Христосъ единъжъ пострада за наши-тѣ грѣхове” (1 Пет. 3; 18). Тука надать всички-тѣ онѣзи мяста отъ Св. Писаніе които казуватъ че смы искупени (Еф. 1; 7; Отк. 5; 9; 1 Пет. 1; 18, 19), очистени (1 Йоан. 1; 7; Евр. 9; 14), и омыти (Отк. 1; 5; 7; 14), съ *кръвъ-та* Христовъ. Да пролѣе кръвъ-тъ си за нѣкого е да умре за него, “Животъ-тъ е въ кръвъ-та” (Лев. 17; 11). За това когато ся казува че “имамъ искупление съ неговъ-тъ кръвъ” (Еф. 1; 7), “Смы искупени съ драгоценна-та му кръвъ” (1 Пет.